

Ιδρυτική Διακήρυξη

Συμπαρατάξη για την Ελλάδα, το Δίκιο, τη Δημοκρατία Για μια ζωή με Αξιοπρέπεια

Στην εποχή μας δεν ζούμε απλώς μια περίοδο αλλαγών. Ζούμε μια βαθιά ιστορική μετάβαση. Η διεύρυνση των ανισοτήτων, η ένταση της κλιματικής κρίσης και ο έλεγχος της τεχνολογικής εξέλιξης από ελάχιστους ισχυρούς, δημιουργεί μια εντελώς νέα και απειλητική συνθήκη.

Η κυριαρχία των καπιταλιστικών αγορών, δίχως έλεγχο και δίχως όρια σε όλο σχεδόν τον πλανήτη, οξύνει διαρκώς την αντίφαση ανάμεσα στις τεράστιες δυνατότητες που δημιουργεί η εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας και η ιδιοποίησή τους από μια ελάχιστη μειοψηφία οικονομικής και πολιτικής ισχύος.

Τις κοινωνίες μας διαπερνούν ολοένα και βαθύτερες ανισότητες ανάμεσα σε όσους συγκεντρώνουν πλούτο και δύναμη και σε όσους αγωνίζονται καθημερινά για να ζήσουν με αξιοπρέπεια ή να επιβιώσουν. Σήμερα, οι 12 πλουσιότεροι άνθρωποι του πλανήτη κατέχουν περισσότερο πλούτο από όσο η μισή ανθρωπότητα μαζί, δηλαδή περισσότεροι από 4 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Ενώ το πλουσιότερο 1% έχει αυξήσει τον πλούτο του κατά σχεδόν 34 τρισεκατομμύρια δολάρια μέσα σε μόλις μία δεκαετία, ποσό αρκετό για να εξαλειφθεί η παγκόσμια φτώχεια δεκάδες φορές.

Αυτή δεν είναι μια φυσική εξέλιξη. Είναι το αποτέλεσμα ενός συστήματος που συγκεντρώνει αδιανόητη οικονομική και πολιτική ισχύ σε ελάχιστους, ενώ δισεκατομμύρια άνθρωποι ζουν σε συνθήκες επισφάλειας, αγωνιώντας για το αύριο.

Ανασφάλεια και φόβος, αυτά είναι τα κυρίαρχα συναισθήματα που πολιορκούν την καθημερινότητα δισεκατομμυρίων ανθρώπων. Σε έναν κόσμο δίχως κανόνες, η Ειρήνη, το Διεθνές Δίκαιο και τα Ανθρώπινα Δικαιώματα παραμερίζονται ενώ οι πόλεμοι, οι λιμοί και οι ανθρώπινες τραγωδίες, τείνουν να γίνουν κανονικότητα.

Δεν μπορούμε και δεν θέλουμε να συνηθίσουμε έναν κόσμο που ζει μέσα στον πόλεμο και τις συγκρούσεις. Έναν κόσμο που κοιμάται με τον ήχο των drones και ξυπνά με τον ήχο των πυραύλων. Δεν μπορούμε να αποδεχτούμε ως “νέα πραγματικότητα” τους εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς από τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία. Δεν μπορούμε να σωπαίνουμε μπροστά στη γενοκτονία των Παλαιστινίων στη Γάζα από την κυβέρνηση Νετανιάχου. Δεν μπορούμε να δεχτούμε τους βομβαρδισμούς του Ισραήλ στον Λίβανο και την προσπάθεια επιβολής διά της βίας των δικών του όρων σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Δεν μπορούμε να θεωρούμε “Διεθνή τάξη” τις παράνομες και καταστροφικές στρατιωτικές επιθέσεις των ΗΠΑ στο Ιράν. Δεν αποδεχόμαστε το δίκιο του ισχυρού, αλλά το Διεθνές Δίκαιο.

Για αυτό και δε θα συμβιβαστούμε ποτέ ούτε με τη παράνομη εισβολή και κατοχή στη Κύπρο, ούτε με σχέδια ντε φάκτο διχοτόμησης.

Γιατί όταν η ισχύς μπαίνει πάνω από το Διεθνές Δίκαιο, ο θάνατος γίνεται κανονικότητα και οι ανθρώπινες ζωές αντιμετωπίζονται ως αριθμοί, τότε απειλείται η ίδια η έννοια του πολιτισμού και της δημοκρατίας. Γι’ αυτό δεν σωπαίνουμε. Γιατί η σιωπή απέναντι στη βαρβαρότητα δεν είναι ουδετερότητα. Είναι συνενοχή.

Το ίδιο συμβαίνει κάθε φορά που το κέρδος των λίγων τίθεται πάνω από τις ανάγκες και τις ζωές των πολλών. Κάθε φορά που η οικονομική ισχύς λειτουργεί χωρίς όρια, αδιαφορώντας ακόμη και για το μέλλον του ίδιου του πλανήτη.

Αυτό ακριβώς αποτυπώνει η κλιματική κρίση. Μια κρίση που δεν ανήκει πια στο μέλλον. Είναι ήδη εδώ. Τη βλέπουμε στους παρατεταμένους καύσωνες, στις καταστροφικές πλημμύρες, στις πυρκαγιές που αφανίζουν ολόκληρες περιοχές.

Τη ζούμε στον αέρα που αναπνέουμε, στο νερό που λιγοστεύει, στο περιβάλλον που γίνεται ολοένα πιο αφιλόξενο για τη ζωή.

Και οι συνέπειές της δεν είναι μόνο περιβαλλοντικές. Απειλούν τη διατροφή, την ασφάλεια, τις υποδομές, την οικονομία, τον ίδιο τον πολιτισμό μας. Απειλούν το μέλλον των επόμενων γενεών. Ήδη εκατομμύρια άνθρωποι αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις πατρίδες τους εξαιτίας της ξηρασίας, των πλημμυρών και της καταστροφής του φυσικού τους περιβάλλοντος, δημιουργώντας ένα νέο κύμα περιβαλλοντικών προσφύγων. Και όπως συμβαίνει πάντα, το μεγαλύτερο κόστος το πληρώνουν οι πιο αδύναμοι. Η κλιματική κρίση βαθαίνει τις ανισότητες. Οι φτωχότερες κοινωνίες, οι μη προνομιούχοι, όσοι έχουν τη μικρότερη ευθύνη για την κρίση βιώνουν τις πιο σκληρές συνέπειές της.

Η Γη δεν μας έχει ανάγκη, εμείς την έχουμε. Ο γεωστρατηγικός, ενεργειακός και οικονομικός ανταγωνισμός, που την αντιμετωπίζει ως ανεξάντλητο πόρο πλουτισμού και ισχύος, δεν είναι απλώς λάθος. Είναι συνειδητή και επικίνδυνη επιλογή. Το πλουσιότερο 1% του πληθυσμού του πλανήτη βάζει το κέρδος πάνω από τη ζωή. Πάνω από το μέλλον των επόμενων γενεών.

Αντί η τεχνολογική ανάπτυξη και η τεχνητή νοημοσύνη να γίνονται εργαλεία για την κοινωνική δικαιοσύνη και την πρόοδο, για μια καλύτερη ζωή για το σύνολο της κοινωνίας, αξιοποιούνται για να φέρουν τους ανθρώπους αντιμέτωπους με το φάσμα μιας ζωής χωρίς δικαιώματα, χωρίς προοπτική.

Τα δικαιώματα που κατακτήθηκαν με δεκαετίες αγώνων αποδομούνται στο όνομα μιας δήθεν ελεύθερης οικονομίας της αγοράς. Μιας αγοράς χωρίς κανόνες και ουσιαστικές εγγυήσεις για τους εργαζόμενους. Με εξαντλητικά ωράρια, ελαστικές σχέσεις εργασίας και ανεπαρκείς κανόνες ασφάλειας.

Η εργασία, αντί να εγγυάται αξιοπρέπεια και ασφάλεια, μετατρέπεται ολοένα και περισσότερο σε πεδίο ανασφάλειας και φόβου. Όπου εργαζόμενοι χάνουν ακόμη και τη ζωή τους προσπαθώντας να βγάλουν το μεροκάματο.

Κι αν κάποτε, στον Δυτικό κόσμο τουλάχιστον, η σκληρή δουλειά σήμαινε μια πιο αξιοπρεπή ζωή, μια κάποια ασφάλεια και προστασία, λίγες εβδομάδες διακοπών, σήμερα ακόμη και αυτές οι κατακτήσεις περιορίζονται και αμφισβητούνται.

Την κοινωνική δυσaréσκεια που παράγει αυτή η πορεία, οι ολιγαρχίες τη διαχειρίζονται στρέφοντας τους εργαζόμενους τον ένα κατά του άλλου. Τους λαούς τον ένα κατά του άλλου. Καλλιεργούν τον ρατσισμό και τον εθνικισμό. Εκλογικεύουν τον πόλεμο ως αναγκαίο κακό, ακόμα και ως καλό. Ο Νεοφιλελευθερισμός αγκαλιάζει τον Νεοφασισμό, πολλές φορές απροκάλυπτα. Αυταρχικές κυβερνήσεις και απολυταρχικά καθεστώτα αναδεικνύονται σε Ανατολή και Δύση. Και υπονομεύουν όχι μόνο δημοκρατικά δικαιώματα και κατακτήσεις αλλά ακόμη και τον ορθό λόγο, την επιστήμη, την ανάγκη κοινής δράσης για την προστασία του πλανήτη από τη κλιματική κρίση. Αν συνεχίσουμε έτσι, τα παιδιά μας θα δίνουν μάχη για το ψωμί και τα εγγόνια μας για το νερό και τη ζωή τους.

Το δόγμα ότι «υπάρχουν μόνο άτομα», που ο ακραίος ανταγωνισμός τους αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο για την οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας, στρώνει το δρόμο προς μια παγκόσμια δυστοπία. Δεν είμαστε φτιαγμένοι να ζούμε μόνοι, σαν άτομα που δεν αλληλοεπιδρούν και δεν ενδιαφέρονται για τα κοινά. Η γη είναι το κοινό μας σπίτι. Οι άνθρωποι ορίζονται από τις σχέσεις με τη φύση και μεταξύ τους, από τις απαρχές της ιστορίας τους. Η ανθρώπινη φύση μάς προορίζει να αναπτυσσόμαστε και να ευτυχούμε στην αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα, την κοινότητα. Η ίδια η ιδέα της Δημοκρατίας στηρίζεται στην παραδοχή πως οι πολλοί σκέφτονται πιο δίκαια και πιο σωστά από κάθε άτομο ξεχωριστά. Για να έχουμε ανθρώπινη ανάπτυξη, χρειαζόμαστε συλλογικότητα, ενσυναίσθηση και διαβούλευση. Αλλιώς η εργασία αποξενώνει, η οικονομία αδικεί, οι θεσμοί παρακμάζουν και οι άνθρωποι βυθιζόμαστε στη δυστυχία.

Σε έναν κόσμο όπου οι άνθρωποι γίνονται ολοένα και πιο μόνοι, αδύναμοι και ανασφαλείς, αξίζει να θυμηθούμε τα επίκαιρα λόγια του Μακρυγιάννη: Να βρεθούμε ξανά στο «εμείς». Τόσο στη λήψη των αποφάσεων όσο και στη διανομή του πλούτου και της πολιτικής δύναμης προς όφελος του λαού.

Μέσα σ' αυτό το επικίνδυνο παγκόσμιο περιβάλλον, μισό αιώνα από τη Μεταπολίτευση, η Ελλάδα οπισθοχωρεί.

Δεκάξι χρόνια μετά τη χρεοκοπία μας εξουσιάζουν πάλι εκείνοι που μας βούλιαξαν. Το χειρότερο; Είναι αμετανόητοι. Έχουν τις ίδιες νοοτροπίες, και εφαρμόζουν τις ίδιες συνταγές, που μας οδήγησαν στην καταστροφή.

Οι συλλογικές κατακτήσεις της Μεταπολίτευσης ανατρέπονται, εγκαταλείπονται συνειδητά, αργοσβήνουν. Βασικά δικαιώματα αμφισβητούνται. Κατευθυνόμαστε σε αδιέξοδα, ενώ οι ζωντανές δυνάμεις της εργασίας, της μόρφωσης και του πολιτισμού εξωθούνται μεθοδικά στη γωνία.

Η οικονομία μας, φυλακισμένη σε ένα ξεπερασμένο παραγωγικό μοντέλο, γεννάει ολοένα και μεγαλύτερες ανισότητες. Μισθωτοί, ελεύθεροι επαγγελματίες και μικρομεσαίοι επιχειρηματίες δίνουμε καθημερινά αγώνα για να σταθούμε όρθιοι. Η εργασία έχει μετατραπεί σε δρόμο χωρίς επιστροφή προς την εξάντληση και την ανασφάλεια.

Η χώρα μας βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις στην ΕΕ στο βασικό και μέσο μισθό, την κοινωνική προστασία, την αγοραστική δύναμη, την ασφάλεια, τον κίνδυνο φτώχειας. Και στις πρώτες θέσεις στην ακρίβεια στο ρεύμα, τα καύσιμα και το σούπερ μάρκετ. Τα καρτέλ σχεδόν σε όλους τους κλάδους της οικονομίας κερδοσκοπούν ασύδοτα, σε βάρος εκατομμύριων νοικοκυριών.

Η στέγη, τελευταίο καταφύγιο κάθε οικογένειας, έχει γίνει μακρινό και απλησίαστο όνειρο. Ένα όργιο κερδοσκοπίας στις τιμές αγοράς και τα ενοίκια εμποδίζει τα νέα ζευγάρια να αποκτήσουν το σπιτικό τους, να κάνουν και να μεγαλώσουν παιδιά, να ζήσουν με στοιχειώδη ασφάλεια. Και όλα αυτά σε μια εποχή που το δημογραφικό πρόβλημα αποτελεί άμεση και υπαρξιακή απειλή για τη χώρα μας. Ενώ όσοι την απέκτησαν με τραπεζικά δάνεια τη περίοδο της κρίσης, καλούνται σήμερα να τα ξεπληρώσουν στο πολλαπλάσιο προς όφελος ξένων funds, που λεηλατούν την ελληνική οικονομία.

Σήμερα, το μεγάλο κοινωνικό ζήτημα δεν είναι μόνο η ανάπτυξη της οικονομίας, αλλά και η δυνατότητα των ανθρώπων να ζουν με αξιοπρέπεια χωρίς τη διαρκή πίεση της επιβίωσης. Η στέγη, η ενέργεια, η τροφή, η υγεία και οι μεταφορές δεν μπορούν να μετατρέπονται σε προνόμιο για λίγους. Η πολιτική οφείλει να εγγυηθεί ότι η ζωή θα είναι ξανά βιώσιμη και οικονομικά προσιτή για όλους.

Το κράτος έχει πέσει στα χέρια μιας κάστας που το αντιμετωπίζει σαν λάφυρο. Οι θεσμοί απαξιώνονται, όπως και το πολιτικό σύστημα. Η μεγάλη πλειοψηφία δεν εμπιστεύεται τα πολιτικά κόμματα, τη λειτουργία των θεσμών και τη Δικαιοσύνη. Η διαφθορά διαβρώνει όλα τα πεδία άσκησης της εξουσίας. Η ίδια η Δημοκρατία υπονομεύεται και το Κράτος Δικαίου κακοποιείται.

Εξωθεσμικά κέντρα συμφερόντων επηρεάζουν, ή και ελέγχουν ακόμα, πολιτικά κόμματα και κυβερνήσεις. Τα δύο παλιά κόμματα της Μεταπολίτευσης, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, που εμφανίζουν συχνά τα ίδια πρόσωπα σε υπουργικούς θώκους, τη μια με το ένα, την άλλη με το άλλο χρώμα, δεν προσφέρουν πια τίποτα καινούργιο. Έγιναν το σύστημα μέσα στο σύστημα. Τα χρέη τους ξεπερνούν το ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Δεν χρωστάνε απλά στις τράπεζες. Είναι εξαρτημένα από αυτές.

Η διεθνής θέση της χώρας, αποδυναμωμένη από τη διαφθορά και την αναξιπιστία, γίνεται όλο και πιο επισφαλής. Η Ελλάδα διολισθαίνει σε επικίνδυνες πολεμικές εμπλοκές που αφορούν επιδιώξεις ξένες με τα εθνικά μας συμφέροντα. Η αποστασιοποίησή μας από τη σθεναρή και διαρκή υπεράσπιση του διεθνούς δικαίου για κάθε διεθνή σύγκρουση και ιδιαίτερα για όσες αφορούν τη γειτονιά μας, αποδυναμώνει τη χώρα μας έναντι των παράνομων διεκδικήσεων της Τουρκίας.

Σε μια περίοδο έντονων γεωπολιτικών ανακατατάξεων η χώρα χρειάζεται επείγοντως Νέα Εθνική Πυξίδα και μια ενεργητική και πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική που θα εδραιώνει το ρόλο της ως πυλώνας ειρήνης και σταθερότητας απέναντι στη λογική του δεδομένου συμμάχου που θέτει τη χώρα σε κίνδυνο.

Μια στρατηγική που οικοδομεί συμμαχίες με όρους αμοιβαίου οφέλους αντί να αναζητά προστάτες παραβιάζοντας τις αρχές της. Που επιλύει τις διαφορές με τους γείτονές της προασπίζοντας τα εθνικά συμφέροντα. Που θωρακίζει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα και θέτει ως στόχο τη δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού. Και υποστηρίζει μια Ευρώπη κοινωνική, με ισχυρό διεθνή ρόλο υπέρ της ειρήνης και της βιώσιμης ανάπτυξης.

Η Ελλάδα σήμερα έχει ανάγκη μία Ηθική Επανάσταση. Ένα νέο όραμα. Ένα δημοκρατικό σχέδιο για τον 21ο αιώνα. Έναν νέο Πατριωτισμό, που μέσα στο σημερινό παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, απαντά στις σύγχρονες ανάγκες για μια κυρίαρχη, δημοκρατική, ισχυρή και ασφαλή Ελλάδα. Θεμελιώνεται στην αδιαπραγμάτευτη αφοσίωση όλων στην πατρίδα, αλλά και τη στήριξη όλων χωρίς καμιά διάκριση από την πατρίδα. Μέτρο του δεν είναι οι εθνικιστικές μεγαλοστομίες, αλλά η προσφορά στην πατρίδα, από τον καθένα σύμφωνα με τις δυνατότητές του. Και η προσφορά της πατρίδας στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του. Έναν πατριωτισμό, με δυο λόγια, που συνδέεται άρρηκτα με την κοινωνική δικαιοσύνη.

Αυτός ο πατριωτισμός υπερασπίζεται τη δημοκρατία και την εμβάθυνσή της σε όλα τα πεδία τη εξουσίας και της κοινωνίας. Βάζει φραγμό στην ασυδοσία της ολιγαρχίας και την υποταγή του κράτους σ' αυτή. Έχει στο επίκεντρο του την ασφάλεια του πολίτη, τα δικαιώματά του, την ισότητα των ευκαιριών για όλους, τη συλλογικότητα και την αλληλεγγύη. Μεταφράζει σε δύναμη για την Ελλάδα την ιστορία της, τον πολιτισμό της, την προσφορά της στη μεγάλη υπόθεση της δημοκρατίας και της ελευθερίας. Και τοποθετεί την κοινωνία πάνω από τα κέρδη των αγορών και τους ανθρώπους πάνω από τους αριθμούς.

Μ' αυτές τις αξίες, απευθυνόμαστε σήμερα σε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες. Με σημαία μας τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη. Γιατί η δημοκρατία εκφυλίζεται χωρίς δικαιοσύνη. Και η δικαιοσύνη πραγματώνεται μόνο με δημοκρατία.

Φιλοδοξούμε να γίνουμε η απάντηση στην απογοήτευση, τη φθορά, τα εθνικά και κοινωνικά αδιέξοδα, την προκλητική αδικία, την κρίση των θεσμών και της δημοκρατίας. Για να πάρουμε στα χέρια μας τις τύχες της χώρας. Να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας.

Γιατί η πατρίδα μας χρειάζεται ένα σοκ εντιμότητας και δημοκρατίας. Το πολιτικό μας σύστημα μια Νέα Μεταπολίτευση. Η οικονομία μας ένα Εθνικό Σχέδιο Ανάτασης με στόχο την Δίκαιη και Βιώσιμη Ανάπτυξη. Και το παραγωγικό μας μοντέλο ριζικό αναπροσανατολισμό.

Δεσμευόμαστε να τα κάνουμε πράξη.

Με τη σημερινή μας Διακήρυξη:

✓ **Δεσμευόμαστε για Ζωή με Αξιοπρέπεια**

Υψώνοντας ασπίδα στην ακρίβεια και δίνοντας δύναμη στην εργασία. Προστατεύοντας τον πολίτη απέναντι στην κρίση κόστους ζωής.

Ενισχύοντας τη διαπραγματευτική δύναμη των εργαζομένων. Θεσπίζοντας αξιοπρεπείς μισθούς που καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες. Μειώνοντας το χρόνο εργασίας χωρίς μείωση αποδοχών. Εντατικοποιώντας τους ελέγχους προστασίας του κόσμου της εργασίας απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία

Δίνοντας προοπτική και δικαίωμα στο μέλλον για τη Νέα Γενιά.

Θεσμοθετώντας τη Συμπερίληψη και την Ισότητα.

Υλοποιώντας ενεργητικές πολιτικές για την ισότιμη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία.

Κατοχυρώνοντας την πλήρη ισότητα φύλων και όλων των δικαιωμάτων ΛΟΑΤΚΙ+.

Εφαρμόζοντας μια μεταναστευτική πολιτική που εγγυάται τόσο την ασφάλεια των συνόρων όσο και την ανθρωπιστική υποδοχή και ισότιμη συμπερίληψη προσφύγων και μεταναστ(ρι)ών στην εκπαίδευση και την αγορά εργασίας

✓ **Δεσμευόμαστε για ισχυρή Δημοκρατία χωρίς Ασυλία**

Θεσμοθετώντας τη διαφάνεια και τον έλεγχο σε κάθε επίπεδο της εξουσίας και του δημόσιου χρήματος.

Θεσπίζοντας τη λογοδοσία παντού και βάζοντας τέλος στην κουλτούρα της ατιμωρησίας.

Ισχυροποιώντας τους θεσμούς που προστατεύουν τα δικαιώματα κάθε πολίτη.

Αντικαθιστώντας το διεφθαρμένο και αναποτελεσματικό επιτελικό Κράτος με ένα Κράτος εγγύησης της ασφάλειας, των βασικών αγαθών και των δικαιωμάτων των πολιτών. Ανοιχτό, ψηφιακό, συνεργατικό και φιλικό στον πολίτη. Για να διευκολύνει, να προστατεύει, να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του.

✓ **Δεσμευόμαστε για μια ισχυρή Οικονομία Δίκαιης Ανάπτυξης και Αξιοπρέπειας**

Μετασχηματίζοντας το παραγωγικό μοντέλο με έμφαση στον πρωτογενή τομέα, τη μεταποίηση και σε μια νέα βιομηχανική πολιτική.

Εφαρμόζοντας ενεργές πολιτικές για την καινοτομία και την περιφερειακή ανάπτυξη, ώστε ο πλούτος που δημιουργείται να μη συγκεντρώνεται σε λίγα χέρια και στις μεγάλες περιοχές.

Αποδίδοντας φορολογική δικαιοσύνη, μειώνοντας τη φορολογία της μισθωτής εργασίας και μεταφέροντας τα βάρη από τον κόσμο της εργασίας και τη μεσαία τάξη στα μεγάλα κέρδη και τον συσσωρευμένο πλούτο.

Θεσπίζοντας δομές Οικονομικής Δημοκρατίας, ώστε μεγάλες, μεσαίες, μικρές επιχειρήσεις και κοινωνική επιχειρηματικότητα να συνυπάρχουν και να λειτουργούν σε ένα πλαίσιο καθαρών και αυστηρών κανόνων με γνώμονα την παραγωγή εγχώριας προστιθέμενης αξίας και την αύξηση του μεριδίου της εργασίας στο ΑΕΠ.

Επενδύοντας στον Αναπτυξιακό ρόλο του Κράτους, θεσπίζοντας σύγχρονους χρηματοδοτικούς θεσμούς, επιβάλλοντας πλαίσιο κανόνων στις τράπεζες, σχεδιάζοντας μια ολοκληρωμένη Εθνική Στρατηγική για Δίκαιη και Βιώσιμη Ανάπτυξη.

✓ **Δεσμευόμαστε για Κοινωνικό Κράτος Δικαιωμάτων απέναντι στη κερδοσκοπία.**

Δημόσια υγεία, παιδεία, κοινωνική προστασία και στέγη να γίνουν ξανά δικαιώματα για όλους και όχι προνόμια για λίγους.

Στηρίζοντας τους μισθούς γιατρών και νοσηλευτών.

Εντάσσοντας τους εκπαιδευτικούς στο ειδικό μισθολόγιο.

Σχεδιάζοντας την καθολική και ισότιμη κάλυψη υγείας όλων ανεξαιρέτως των πολιτών.

Διασφαλίζοντας οικονομικά προσιτή στέγη για όλους και ιδιαίτερα τα νέα ζευγάρια, αξιοποιώντας το δημόσιο και ιδιωτικό απόθεμα κατοικίας με κοινωνικούς όρους.

Εξασφαλίζοντας για όλα τα παιδιά της χώρας θέση σε παιδικούς σταθμούς.

Αναβαθμίζοντας το απολυτήριο και καταργώντας τις πανελλαδικές εξετάσεις.

Διασφαλίζοντας δωρεάν οργανωμένη φροντίδα υπερηλίκων με χρόνια νοσήματα.

Δυναμώνοντας το δικαίωμα όλων στον Πολιτισμό και στηρίζοντας τους ανθρώπους της τέχνης και της δημιουργίας. Γιατί ο Πολιτισμός δεν είναι προνόμιο, είναι δημόσιο αγαθό: χώρος ελευθερίας, συμμετοχής, έκφρασης και κοινωνικής συνοχής.

✓ **Δεσμευόμαστε για μια Ανθεκτική Ελλάδα σε έναν Κόσμο Διαρκών Κρίσεων**

Υλοποιώντας μια Στρατηγική Ασφάλειας και Αυτονομίας που θα μπορεί να προστατεύει την κοινωνία απέναντι στις διεθνείς κρίσεις, την ενεργειακή ανασφάλεια και τις ακραίες συνέπειες της κλιματικής αλλαγής.

Δίνοντας δίκαιη πρόσβαση όλων στα βασικά αγαθά για τη ζωή: Το νερό, την τροφή, την ενέργεια.

Οργανώνοντας Δίκαια την Πράσινη Μετάβαση.

Οικοδομώντας την Ενεργειακή Δημοκρατία στη θέση της σημερινής Ενεργειακής Ολιγαρχίας.

✓ **Δεσμευόμαστε για Ψηφιακή Δημοκρατία και Κυριαρχία**

Θέτοντας την τεχνολογία στην υπηρεσία της δημοκρατίας και της κοινωνίας.

Αναπτύσσοντας Εθνικές τεχνολογικές υποδομές με ρήτρες κυριαρχίας.

Δημιουργώντας πλαίσιο προστασίας των δεδομένων και κυβερνοασφάλειας.

Επιστρέφοντας στην κοινωνία την υπεραξία που παράγεται από τη γνώση, την καινοτομία, τα δεδομένα, την εργασία και τις δημόσιες υποδομές.

✓ **Δεσμευόμαστε για μια Ισχυρή Ελλάδα που Θωρακίζει τα Δικαιώματά της και Χτίζει Γέφυρες Ειρήνης**

Επαναφέροντας μια πολυδιάστατη και ενεργητική εξωτερική πολιτική, με Νέα Εθνική Πυξίδα. Για μια Ελλάδα που προασπίζει την κυριαρχία της και πρωταγωνιστεί σε πρωτοβουλίες ειρήνης και ασφάλειας.

Κάνοντας ξανά, το όνομα της Ελλάδας στον κόσμο, συνώνυμο της Ειρήνης, της Ελευθερίας της Δημοκρατίας.

Έφτασε η ώρα. Η σημερινή μας Διακήρυξη σηματοδοτεί την έναρξη μιας νέας συλλογικής προσπάθειας για τη δημιουργία μιας μεγάλης Προοδευτικής Συμπαράταξης. Πρόκειται για την αναγκαία σύγκλιση των τριών ιστορικών ρευμάτων του προοδευτικού χώρου που αποτελούν έκφραση της σύγχρονης Αριστεράς: Της Σοσιαλδημοκρατίας, της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και της Πολιτικής Οικολογίας. Και η Συμπαράταξή τους, φιλοδοξούμε να αποτελέσει την Κυβερνώσα Αριστερά της Νέας Εποχής.

Καλούμε όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες να υπογράψουν τη Διακήρυξή μας και να αποτελέσουν Ιδρυτικά μέλη της Ελληνικής Αριστερής Συμπαράταξης.

Καλούμε τον κόσμο της Δημοκρατίας και της Προόδου, όλες και όλους που βαδίσαμε μαζί σε δύσκολους δρόμους, να ενώσουμε ξανά τις δυνάμεις μας.

Καλούμε σε δημοκρατική και προοδευτική πανστρατιά μέσα από τις γραμμές της Ελληνικής Αριστερής Συμπαρατάξης.

Όραμα και σχέδιό μας είναι η μεγάλη δημοκρατική και κοινωνική επανεκκίνηση της χώρας από την πλευρά της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας. Πηγή των αξιών μας, είναι το Εμείς της νέας εποχής: μια κοινωνία που δεν συμβιβάζεται με τις ανισότητες, και δεν αφήνει τη ζωή των ανθρώπων στα χέρια της αγοράς και των ισχυρών. Θεμέλιο μας είναι η Δημοκρατία της καθημερινότητας, με φωνή για τους ανθρώπους και αξιοπρέπεια στην πράξη.

Ερχόμαστε από μακριά, από μεγάλους αγώνες και συλλογικές εμπειρίες και προχωράμε με το βλέμμα στραμμένο στο μέλλον. Είμαστε περήφανοι που βασιζόμαστε πάνω στις μεγάλες προοδευτικές πολιτικές και εθνικές παραδόσεις αυτού του τόπου, στους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες που διαμόρφωσαν τη σύγχρονη Ελλάδα.

Κουβαλάμε την κληρονομιά των μεγάλων ρευμάτων του προοδευτικού κινήματος:

του ΕΑΜ της Εθνικής Αντίστασης,
της ΕΔΑ των αγώνων για Δημοκρατία και Ειρήνη,
του ΠΑΣΟΚ των πρώτων χρόνων της Αλλαγής,
του ΣΥΡΙΖΑ της Πρώτης Φοράς Αριστερά.

Εμπνεόμαστε από τις θυσίες και τις νίκες όσων αγωνίστηκαν για Ελευθερία, όπως ο Ρήγας Βελεστινλής, για Κοινωνική Χειραφέτηση, όπως ο Μαρίνος Αντύπας, για Εθνική Ανεξαρτησία, όπως η Ηλέκτρα Αποστόλου, για Ειρήνη όπως ο Γρηγόρης Λαμπράκης, για Δημοκρατία, όπως ο Νικηφόρος Μανδηλαράς.

Είμαστε κάτι παραπάνω από ένα κόμμα. Εκφράζουμε μια μεγάλη πολιτική παράταξη. Χρέος μας είναι να είμαστε κοινωνικά και εθνικά χρήσιμοι. Να κάνουμε την πολιτική ξανά χρήσιμη στη ζωή των ανθρώπων. Να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη εκεί που κυριαρχεί η απογοήτευση. Να ξαναδώσουμε προοπτική εκεί που έχει χαθεί.

Καλούμε κάθε πολίτη που ζει στην Ελλάδα, κάθε Έλληνα και Ελληνίδα της διασποράς, να κάνει το βήμα της Συμπαράταξης με το όραμα, τις αξίες και τους αγώνες μας.
Να γίνει μέρος αυτής της προσπάθειας.
Γιατί τίποτα δεν αλλάζει χωρίς τη συμμετοχή μας.
Γιατί δεν χρειαζόμαστε απλώς πολιτική αλλαγή, αλλά αλλαγή πολιτικής.

Κι αυτή η αλλαγή δεν θα έρθει από τα πάνω.
Θα έρθει από την κοινωνία.
Από τους ανθρώπους που δουλεύουν, δημιουργούν,
αγωνίζονται και επιμένουν να ελπίζουν.
Από όλους εμάς.
Από τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία.

Αθήνα 26 Μάη 2026